

Thương Nhớ Sion

(Tv. 136 - CN4.MC.B)

Lm. Thành Tâm

1. Trên bờ sông Ba-by-lon ta ra ngồi ta khóc nức nở mà tưởng nhớ
 người. Si-on ơi! Trên những cành dương liễu ta tạm gác, tạm gác cây
 đàn vì thương nhớ người Si-on ơi! Giê-ru-sa-lem! Giê-ru-sa-
 lem hỡi! Nếu lòng này đã quên người rồi thì lưới ta đây sẽ chẳng thốt nên
 lời, thì lưới ta đây sẽ chẳng thốt nên lời. 2. Bọn lính canh đòi ta hát xuống, lũ cướp
 này mời gượng vui lên: "Hát đi một bài ca quen Si-on nhạc thánh thử xem một
 bài". 3. Bài ca kính Chúa Trời làm sao ta hát nổi nơi đất khách quê
 người? Giê-ru-sa-lem! Giê-ru-sa-lem hỡi! Nếu lòng này đã quên người
 rồi thì tay gảy đàn cũng tê bại rồi, thì tay gảy đàn cũng tê bại rồi.